Nr. 10. Mielec, w styczniu 1933 r. Rok XIII.

Orędownik

Starostwa i Wydziału Rady powiatowej w Mielcu.

Wychodzi raz w miesiącu.
Prenumerata roczna urzędowa 3 Zł.
„ „ prywatna 4 Zł.

Nr. II. Bud.-57/3-32. Mielec, dnia 22/XII 1932.

Do wszystkich Zwierzchności gminnych w powiecie.

1) Zgodnie z postanowieniami art 1. rozporządzenia Prezydenta Rzeczp. z dnia 21 października 1932 r, w sprawie obniżenia kosztów administracji komun. (Dz. U R. P. Nr. 91 poz. 777) kredyty na koszty administracji ogólnej związków komunalnych, jak również kredyty na koszty administracji przedsiębiorstw komunalnych winny ulec dalszemu obniżeniu, tak aby obniżenie to w dziale 1 budżetu administr. wyniosło co najmniej: w gminach miejskich liczących do 5000 mieszkańców i w gminach wiejskich—25 proc. rzeczywistych wydatków z roku 1930/31, w gminach zaś miejskich, liczących powyżej 5000 mieszkańców 30 procent wymienionych wydatków.

Poza tem przy zatwierdzaniu budżetów związków komunalnych będą brane pod uwagę ewent. wnioski Komisji Oszczędnościowych, przewidzianych w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczyp. z dnia 21 października 1932 r. w sprawie obniżenia kosztów administracji komunalnej.

2) Zgodnie z § 21 rozporządzenia Prezydenta Rzeczyp. z dnia 30 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 118 poz. 1073) w brzmieniu ustawy z dnia 15 marca 1932 r (Dz. U. R. P. Nr. 33. poz. 345) uchwały o przyznaniu dodatku komunalnego pracownikom komunalnym mogą obejmować tylko jeden okres budżetowy i wymagają zatwierdzenia Władzy nadzorczej.

3) Ochronę interesów związków komunalnych w zakresie dochodzenia i egzekucji należności, przypadających od tychże związków, normują rozp. Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. o postępowaniu egzekucyjnem władz skarbowych (Dz. U R P. Nr. 62, poz. 580) i rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1932 r o dochodzeniu roszczeń pieniężnych, opartych na tytułach prywatno-prawnych, przypadających od związków komun. (Dz. U R P. Nr. 94. poz. 809).

Pierwsze z wymienionych rozporządzeń w postanowieniach zawartych w § 48 tego rozporządzenia, reguluje prowadzenie egzekucji w trybie administracyjnym przeciwko związkom komunalnym w postępowaniu egzekucyjnem władz skarbowych, następnie zaś rozporządzenie normuje egzekucję przypadających od związków komunalnych należności prywatno-prawnych. Art. 8. tego ostatniego rozporządzenia przewiduje w wypadkach niemożności wyegzekwowania od związków komunalnych należności prywatno-prawnych wstawienie przez Władzę nadzorczą (z urzędu lub na wniosek wierzyciela do najbliższego budżetu związku komunalnego co najmniej 10 procent ogólnej sumy dochodów zwyczajnych) względnie całej należności, o ile jest ona mniejsza od tych 10 proc. Przepis ten znajdzie odpowiednie zastosowanie przy zatwierdzaniu budżetów związków komun. na rok 1933/34.

Ponieważ wypadki niemożności wyegzekwowania od związków komun. należności prywatno-prawnych są następstwami niepokrytych deficytów budżetowych poprzednich okresów obrachunkowych, zaś kwoty wstawiane do budżetów na podstawie § 8 roz. Prezydenta Rzeczyposp. z dnia 27 października 1932 r. są albo spłatą należności, które w ubiegłych okresach obrachunkowych zgodnie z przepisami rachunk. winny były być jako zaległości bierne, objęte wykonaniem budżetu, albo spłatą zadłużeń pozabudżetowych, które podobnie jak i zaległości bierne są odpowiednikami niedoborów budżetowych, zatem kwoty te będą wprowadzane do budżetu pod postacią „kredytu na umorzenie niedoborów (u) ubiegłych okresów obrachunkowych".

Należności, wymienione w art. 9 rozp. Prezydenta Rzeczyp. z dnia 27 października 1932 r. tj. należności, których egzekucja nie podlega ograniczeniom z tego rozporządzenia będą narówni z innemi należnościami proporcjonalnie uwzględnione przy rozdziale kwoty wstawionej do budżetu związku komun. na zasadzie art. 8. powołanego rozporządzenia. O ile należności te nie znajdują w sposób powyższy całkowitego pokrycia, to niepokryta ich część przy zatwierdzeniu preliminarza budżetowego będzie wstawiona przez władzę nadzorczą do budżetu związku komunalnego, niezależnie od kwoty 10 proc. sumy rocznych dochodów zwyczajnych. Wypadku jednak gdyby wstawienie w całości należności, których egzekucja nie podlega ograniczeniom, nie było możliwem z powodu konieczności pozostawienia związkowi komunalnemu odpowiednich środków na wykonywanie jego ustawowych zadań,—władza nadzorcza zwróci się do wierzycieli z odpowiednio uzasadnionym wnioskiem co do rozłożenia należności na raty.

4) W związku z ograniczeniem zadłużenia się związków komunalnych, przewidzianem w art. 33, ust. 2. ustawy z dnia 11. sierpnia 1923 r, o tymczasowem

uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu ustawy z dnia 17. marca 1932 r. Tymczasowy Wydział powiatowy komunikuje, iż do pożyczek krótkoterminowych zaciąganych na czasowe zasilenie funduszów kasowych, maksymalna łączna wysokość których, zgodnie z powołanym przepisem, nie powinna przewyższać 20 proc. zwyczajnych dochodów budżetowych, nie będzie się zaliczać tych pożyczek krótkoterminowych, pochodzących z okresów obrachunkowych poprzedzających okres budżetowy 1932/3, które w roku 1933/4 mają zapewnioną w sposób niewątpliwy bądź to spłatę przez zamieszczenie w budżecie związku komunalnego odpowiedniego kredytu na pokrycie niedoborów z lat ubiegłych, bądź to konwersję na nową dogodną pożyczkę.

5) Ze względu na osłabienie zdolności płatniczej ludności, spowodowane przeżywanym kryzysem gospodarczym, Tymczasowy Wydział powiatowy zwraca uwagę na konieczność jak najdalej posuniętej oględności w obciążaniu ludności podatkiem inwestycyjnym. W związku z tem Tymczasowy Wydział powiatowy oznajmia, że nie będzie zatwierdzał uchwał o poborze podatku inwestycyjnego w tych związkach komunalnych, w których pobór danin państwowych i komunalnych wykazuje znaczne zaległości podatkowe.

W wypadku powzięcia uchwały o poborze podatku inwestycyjnego, uchwała ta winna być przedłożona władzy nadzorczej do zatwierdzenia łącznie z preliminarzem budżetowym, uchwalonym na ten rok, w którym ma być pobrany podatek inwestycyjny. Bezpośrednia władza nadzorcza po dokładnem rozpatrzeniu uchwały o poborze podatku inwestycyjnego, przesyła w dalszym ciągu uchwałę wraz z budżetem i wyczerpującem sprawozdaniem co do celowości i konieczności poboru podatku wyższej władzy, jednak z takiem obliczeniem czasu, aby Ministerstwo Spraw Wewn. mogło wydać dycyzję przed dycyzją władzy nadzorczej o zatwierdzeniu preliminarza budżetowego.

6) Dodatek do państwowego podatku od spożycia, zużycia względnie produkcji należy preliminować, opierając się na danych z powszechnego spisu ludności z r. 1931, na 1. mieszkańca miasta 1 zł 25 gr. na 1. mieszkańca pow. zw. kom. z wyłączeniem ludności miast— 20 gr. na 1. mieszkańca gminy wiejskiej—10 gr.

7) Ze względu na ciężką sytuację przemysłu hotelowego. jak również z uwagi, iż obecna wysokość podatku hotelowego wpływa ujemnie na ruch handlowy i turystyczny w Państwie Tymcz. Wydział pow. zaleca, aby gminy miejskie obniżyły obecne stawki podatku hotelowego.

Powyższe podaje Tym Wydział powiat. do wiadomości i ścisłego zastosowania się przy układaniu preliminarza budżetowego na rok 1933/34—stosownie do okólnika Nr. 141 Ministerstwo Spraw Wewnęt. z 19 listopada 1932 r. Nr. SF. 11/4-1, udzielonego do wiadomości reskryptem Urzędu Wojewódzkiego w Krakowie z 8 grudnia 1932 r. Nr. SF. 1-la-7/32.

Nr. I. Bud.-2048/1-32. Mielec, dnia 15/XII 1932.

Najwyższy Trybunał Administracyjny w wyroku swoim z 5/II 1932 r. L: Rej-764/29 wyjaśnił, iż po myśli art. 394—397 Rozp. Prezydenta Rzeczp. z 16 lutego 1928 r. (Dz. U R. P. Nr. 23 poz. 202) o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli, prawo osób interesowanych mają tylko ci, którzy podług obowiązujących przepisów uzyskać muszą pozwolenie na wykonanie zamierzonych robót i w związku z tem ciąży na nich jako „budujących" obowiązek przedstawienia projektu do zatwierdzenia.

Budujący więc tylko o ile nie będą zadowoleni z orzeczenia I. instancji mogą wnosić odwołanie do II. instancji tj. do Wydziału powiat., względnie do Urzędu Wojewódzkiego.

Natomiast osoby „trzecie", których interesy mogłyby być naruszone przez udzielenie pozwolenia na budowę należy po myśli art. 350 wyżej wspomnianego rozporządzenia odesłać na drogę sądową.—

Zwierzchności gminne więc, przy wydawaniu konsensów budowlanych, będą tylko dla budującego umieszczały klauzule o prawie wniesienia odwołania w drodze administracyjnej, zaś sąsiadom będą wydawały te orzeczenia odsyłając ich na drogę sądową.

Nr. G. I. 1-48/32. Mielec, 5 stycznia 1933

W myśl reskr. P. Wojewody krakowskiego z dn. 14/XII 1932 Nr. S. A. III-1e-17/32 podaję do wiadomości wyjaśnienie w sprawie udziału zastępców radnych w posiedzeniach konstytuujących rady gminne.

W myśl § 36 ordyn. wyborczej dla gmin do ważności wyboru zwierzchności gminnej potrzebna jest obecność przynajmniej trzech czwartych części całej ilości członków rady i bezwzględna większość głosów obecych. Jak należy postąpić w razie gdy brak będzie wymaganej liczby członków rady?

§ 42 ustęp drugi ust. gminnej z 1866 r. stanowi, iż jeżeli na posiedzeniu nie zbierze się ilość radnych, potrzebna do powzięcia uchwał, winien naczelnik zwołać radę powtórnie i zarazem zawezwać zastępców.

Z powyższego wynika, iż jeżeli na pierwsze posiedzenie rady nie przybędzie wymagana § 36 ordyn wyb gm. liczba radnych, naczelnik gminy winien zwołać radę powtórnie i zawezwać zarazem zastępców.

Na powtórnem posiedzeniu w miejsce nieprzybyłego radnego wchodzi zastępca i bierze udział w posiedzeniu narówni z członkami rady.

Interpretacja ustępu II. § 42 ustawy gminnej z 1866 r w tym sensie, iż naczelnik gminy może zawezwać zastępców jedynie do powzięcia uchwał stanowiący budżet lub podlegających wyższemu zatwierdzeniu wzgl. uchwał do powzięcia, których wymagany jest komplet zwykły, nie ma żadnego uzasadnienia. Ustęp I. § 42 ustawy gminnej mówi: 1) że rada nie może powziąć żadnej uchwały, jeżeli brak jest więcej niż połowy radnych, 2) że do uchwały stanowiących budżet oraz uchwał podlegających wyższemu zatwierdzeniu potrzebna jest obecność 2/3 radnych. Ustęp II. § 42 tejże ustawy mówi. że jeżeli na posiedzenie nie zbierze się potrzebna ilość radnych, naczelnik gminy zwołuje radę powtórnie i zarazem wzywa zastępców. Wyciąganie z tych postanowień wniosku, iż ustęp II § 42 ma zastosowanie jedynie do wypadków omów. w ust. I. tegoż paragrafu, nie ma żadnej podstawy, a postanowienia ust. II. § 42 należy stosować do wszystkich wypadków, w których brak jest przepisanej liczby radnych.

ODPIS.

Statut

o specjalnych opłatach na rzecz Tymcz. Wydziału powiatowego w Mielcu powiatowego związku komunalnego od wniosków o rozpoznanie sprawy, składanych do urzędu rozjemczego do spraw kredytowych małej własności rolnej, craz od wydawanych przez ten urząd dokumentów.

1.

Na podstawie art. 15 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. o utworzeniu urzędów rozjemczych do spraw kredytowych małej własności rolnej (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz 653) będą pobierane specjalne opłaty na rzecz powiatowego związku komunalnego od wniosków o rozpoznaniu sprawy, składanych do urzędu rozjemczego do spraw kredytowych małej własności rolnej, oraz od wydanych przez ten urząd dokumentów.

2.

Opłaty wynoszą:

1). od wniosku o rozpoznanie sprawy 1 procent długu pieniężnego, wskazanego we wniosku, przyczem rozpoczęte 100 zł. liczy się za pełne, maksymalna opłata z tego tytułu nie może przekraczać 100 zł.

2) od innych podań — 50 gr. od podania i 50 gr od każdego załącznika.

3) od wydanego dokumentu 50 gr. od strony arkusza, licząc 25 wierszy za stronę, przyczem strona zaczęta liczy się za całą.

3.

Opłaty należy uiszczać przy złożeniu wniosku lub podania oraz przy wydaniu dokumentu. W razie nieuiszczenia opłaty pomimo wezwania ze strony urzędu rozjemczego wniosek względnie podanie pozostanie bez rozpoznania albo dokument nie będzie wydany.

4.

Urząd rozjemczy może osoby niezamożne zwalniać od tych opłat.

5

Odwołania podlegają przepisom art. 48 ust z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych Dz. U. R, P. Nr. 94. poz. 747, zmienionego przepisem art. 120. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem Dz. U. R. P. Nr. 36. poz. 341.

6.

Statut niniejszy obowiązuje od dnia 1 listopada 1932 r po zatwierdzeniu przez władzę nadzorczą i ogłoszeniu przez Wydział powiatowy w sposób w danej miejscowości przyjęty.

Przewodniczący Tymcz. Wydziału powiat.

BALICKI w. r. Starosta powiatowy.

Urząd Wojewódzki Krakowski Wydział Samorządowy.

L. S. F. 1-4a-24-32. Kraków, 5 stycznia 1933.

Na zasadzie postanowień art. 42 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z 11/8 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 747 w związku z § 120 pkt. k. rozp Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 23/XI. 1932 r. Dz. U, R. P. Nr, 113 poz. 937 i art. 15 ust. z dnia 23/8 1932 r. Dz. U. R. P. Nr. 75 poz. 653 zgodnie z uchwałą Wydziału Wojewódzkiego zatwierdzam uchwałę i statut Tymcz. Rady pow. w Mielcu z dnia 9 listopada 1932 r. w przedmiocie poboru aż do odwołania na rzecz powiat. Związku Komunalnego w Mielcu opłat od wniosków o rozpoznanie spraw składanych do urzędu rozjemczego do spraw kredytowych małej własności rolnej, oraz od wydawanych przez ten urząd dokumentów.

Za Wojewodę: OSIECKI w. r. Nacz. Wydz.

Nr. 1. Róż.—1907]3-32. Mielec, dnia 10/1 1933.

Zwierzchności gminnej (wszystkim) podaje T. Wydział powiatowy do wiadomości z poleceniem ogłoszenia ludności miejscowej w sposób w gminie przyjęty.

Do L: 663/7-32.

Statut

o opłatach specjalnych drogowych na rzecz Tymcz. Wydziału powiatowego w Mielcu.

Zgodnie z art. 19. ustawy z dnia 10. grudnia 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych Dz. U! R. P. Nr. 6 poz 32. z r. 1921/T. Rada powiatowa na posiedzeniu w dniu 16 grudnia 1932 r. uchwaliła niniejszy statut specjalnej opłaty drogowej o następującem brzmieniu.—

§. 1.

Łączna suma przewidziana z tego tytułu w budżecie na rok 1933/4 na utrzymanie dróg w kwocie 210.000 zł. podlega podziałowi pomiędzy poszczególnych płatników w stosunku do przypadającego na każdego z nich:

1). zasadniczego państwowygo podatku gruntowego w wysokości 75 procent.

2) państwowego podatku przemysłowego uiszczonego przez nabycie świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych w wysokości 15 procent.

3) w wysokości 50 procent.

a) państwowego podatku od nieruchomości

b) idealnego wymiaru państwowego podatku od nieruchomości, korzystających ulg przewidzianych ustawą z dnia 22 IX. 1932 r. Dz. U R. P. Nr. 88 poz. 787 lub rozporządzeniem Prezydenta Rzeczyp. z dnia 12.IX 1930 r. Dz. U. R. P. Nr. 64. poz. 508.—

Przez podatek idealny, o którym mowa w ustępie poprzednim, należy rozumieć taki podatek, jakieby te nieruchomości opłacały, gdyby nie korzystały z ulg podatkowych wymienionych w tym ustępie.—

Wymiar idealnego państwowego podatku od nieruchomości uskutecznia się przy zastosowaniu przez analogię przepisów, obowiązujących przy wymiarze państwowego podatku od nieruchomości.

§. 2.

Rozkładu dokonywa Zarząd Związku komunalnego, przyczem przysługują mu prawa określone w art. 44. ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 94. poz. 747.

§. 3

O wysokości przypadającej z rozdziału opłaty (§ 1) zostanie płatnik zawiadomiony wezwaniem płatniczem. Opłatę uiścić należy w dwóch równych ratach, płatnych 1. lipca i 1. października 1933 r.

§. 4.

Indywidualnemi nakazami płatniczemi będą zawiadamiani tylko ci płatnicy którzy specjalnej opłaty drogowej mają wymierzone więcej jak 10 zł wszyscy zaś inni będą zawiadamiani o płatności przez wyłożenie ksiąg bierczych w Urzędzie gminnym, o czem powinni być płatnicy zawiadomieni w sposób w danej gminie przyjęty, z pouczeniem tychże, że przysługuje im prawo odwołania przez Tym Wydział pow. do Województwa do dni 14-tu, po dniu następnym od dnia ogłoszenia.

§. 5.

Przeciwko wezwaniu płatniczemu wolno wnieść odwołanie w terminie i trybie wskazanym w art 48 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. Dz. U. R. P. Nr 94. poz. 747, co jednak nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia opłaty.—

Nieuiszczenie opłaty we właściwym terminie pociąga za sobą obowiązek zapłaty za odroczenie kar za zwłokę oraz kosztów egzekucyjnych' określonych ustawą z dnia 31.VII 1924 r, Dz U R. P. Nr. 73, poz. 721, zmienionej częściowo rozporządzeniem Prezydenta Rzeczp. z 17 maja 1927 r. Dz. U. R. P. Nr. 46 poz. 401.

§ 6.

Winni wykroczeń przeciwko postanowieniom niniejszego statutu, podlegają karze porządkowej do wysokości 345 zł. 9 gr. o ile nie zachodzi przestępstwo karalne według art. 62. 77 ustawy z dnia 11. sierpnia 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 747.

§. 7.

Opłaty specjalne wymierzone na podstawie niniejszego statutu, nie ulegają zaliczeniu ani na komunalne podatki od gruntów, budynków, przemysłu i handlu, ani na komunalne dodatki do państw. podatków od gruntów, budynków, handlu i przemysłu.

§. 8.

Przepisy wykonawcze wyda Zarząd Związku Komunalnego.

§. 9.

Zarząd Związku komunalnego obowiązany jest wyjednać u Władzy nadzorczej zatwierdzenie niniejszego statutu.

§. 10.

Statut zatwierdzony winien być ogłoszony na tablicy ogłoszeń w budynku Rady powiatowej i Orędowniku powiatowym.—

przewodniczący Tym. Wydziału powiatowego

BALICKI w. r. Starosta powiatowy.

Urząd Woj. Krakowski Wydział Samorządowy Nr. S. F. I-4 a-88-35. Kraków, dnia 5 stycznia 1933.

Na zasadzie postanowień art. 36 i 37 oraz 42 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów kom. z dnia 11.VIII. 1923 r. Dz. U, R. P. Nr. 94. poz. 747 w związku z §. 120 rozporządzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 23 listopada 1932 r. Dz. U. R. P. Nr. 113 poz. 937 i art. 19 i 23 ustawy z dnia 10 grudnia 1920 r Dz. U. R. P. Nr. 6 poz. 32 zgodnie z uchwałą Wydziału Wojewódzkiego zatwierdzam uchwałę i statut Tym. Rady pow. mieleckiej z dnia 16 grudnia 1932 r. w przedmiocie poboru w roku budżetowym 1933 34 na rzecz Powiatowego Związku Komunalnego mieleckiego specjalnych opłat drogowych w wysokości: 75 procent państw. podatku gruntowego, 50 procent podatku od nieruchomości, 15 procent państw. podatku przemysłowego.

Za Wojewodę: OSIECKI w. r. Naczelnik Wydz.

Powyższe podaje Tym. Wydział powiatowy Zwierzchnościom gminnym do wiadomości z poleceniem ogłoszenia mieszkańcom gminy w sposób tam przyjęty.

L: W-6-1-1933. Mielec, dnia 16-1 1933

Nawiązując do tut. okólnika z 2-5 1930 L: XXXV-640 30 ogłoszonego w orędowniku Nr. z roku 1931, przesyłam poniżej umieszczony odpis okólnika Minist Spr. Wewn Nr 103 z dnia 3-8 1932. Okólnik ten postanawia w jaki sposób należy wypełniać kartę meldunkową wzór Nt. 5 do rozporządzenia o prowadzeniu rejestru mieszkańców. Polecam zatem ściśle stosować się do tego okólnika.

Okólnik Nr. 103 z dnia 3 sierpnia 1932 r. (Woj H. 1/1/2) o sposobie zapisywania zgłoszeń meldunkowych w kartach meldun. wzoru Nr. 5.

Do P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

W celu jednolitego wypełniania przez urzędy meldunkowe kart meldunkowych wzoru Nr. 5 do § 20 ust 2—4 rozp. Ministra Spraw Wewn. z dnia 16 X 30 r. (Cz. U. R, P. Nr. 84, poz. 753), Ministerstwo Spraw Wewn. zarządza wypełnianie rubryki 5-ej (Data i określenie zmiany) w następujący sposób:

a) w wypadku zmiany miejsca zamieszkania: np. „Dn 1.II 1932 r. Warszawa, ul. Młynarska Nr. 41 m. 19, kom III—zamieszkanie",

b) w wypadku wyjazdu za granicę: np. „Dn 15 III 1922 r Francja, Paryż-wyjazd za granicę",

c) w wypadku przyjazdu z zagranicy: np. „Dn 4 VI 1931 r. Stanisławów, ul. Sapieżyńska Nr. 33—przyjazd z zagranicy",

d) w wypadku zmiany adresu w obrębie tej samej miejscowości np. „Dn 20.V.1932 r. Warszawa, ul Szeroka Nr. 22 m. 18—zmiana adresu",

e) w wypadku przybycia na czasowy pobyt ponad 2 miesiące: np. „Dn. 14 XI 1932 r. wieś i gmina Prząców, pow. Jędrzejów, woj. kieleckie—przybycie na czasowy pobyt ponad 2 miesiące",

f) w wypadku powrotu z czasowego pobytu (ponad 2 miesiące) do miejsca zamieszkania: np. „Dn, 24 XII 1932 r. Warszawa, ul. Obozowa Nr. 5 m. 3 kom. III—powrót z czasowego pobytu do miejsca zamieszkania

Urzędy gminne obowiązane są czuwać specjalnie nad wykonywaniem zgłoszeń meldunkowych o zmianie miejsca zamieszkania, gdyż zmiana ta pociąga za sobą przeniesienie ewidencji wojskowej.

W związku z tem urzędy te powinny stosować w jak najszerszym zakresie postanowienia §§ 16 i 43 powołanego wyżej rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych, tudzież § 34 instrukcji M. S. Wewn. o prowadzeniu rejestru mieszkańców.

Starosta powiatowy: Balicki.

Nakładem Starostwa i T. Wydziału pow. w Mielcu. Odpowiedzialny redaktor: Teofil Gumiński. sekr. Rady pow.
Z drukarni M. Fiałkowskiego w Mielcu.